

ÜHENDUSE JA ŠVEITSI MAISMAATRANSPOORDI ÜHISKOMITEE OTSUS nr 1/2016,**16. detsember 2015,****millega muudetakse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise kaupade ja reisijate raudtee- ja maanteeveo kokkuleppe 1., 3., 4. ja 7. lisa [2016/122]**

KOMITEE,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelist kaupade ja reisijate raudtee- ja maanteeveo kokkulepet (edaspidi „kokkulepe“), eriti selle artikli 52 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

- (1) Kokkuleppe artikli 52 lõike 4 esimese taande kohaselt peab ühiskomitee võtma vastu 1., 3., 4. ja 7. lisa läbivaatamise otsused.
- (2) 1. lisa on viimati muudetud ühiskomitee 6. detsembri 2013. aasta otsusega 1/2013 ⁽¹⁾.
- (3) Kokkuleppega reguleeritud valdkondades on vastu võetud uued Euroopa Liidu õigusaktid. 1., 3., 4. ja 7. lisa tuleks muuta, et võtta arvesse Euroopa Liidu asjaomaste õigusaktide muudatusi. Õigusselguse ja lihtsustamise huvides tuleks kokkuleppe 1., 3., 4. ja 7. lisa asendada käesoleva otsuse lisadega,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

1. Kokkuleppe 1. lisa asendatakse käesoleva otsuse 1. lisaga.
2. Kokkuleppe 3. lisa asendatakse käesoleva otsuse 2. lisaga.
3. Kokkuleppe 4. lisa asendatakse käesoleva otsuse 3. lisaga.
4. Kokkuleppe 7. lisa asendatakse käesoleva otsuse 4. lisaga.

Artikkel 2

Kaubavedude suhtes, mis toimuvad Šveitsis registreeritud mootorsõidukitega, mille suurim lubatud täismass koos haagisega on 3,5 kuni 6 tonni, kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1072/2009 ⁽²⁾ artikli 3 kohase tegevusloa omamise nõuet alates 1. jaanuarist 2018.

Artikkel 3

Kokkuleppe artiklis 9 esitatud viiteid nõukogu määrusele (EMÜ) nr 881/92 ⁽³⁾ käsitatakse viidetena määrusele (EÜ) nr 1072/2009 ja kokkuleppe artiklis 17 esitatud viiteid nõukogu määrusele (EMÜ) nr 684/92 ⁽⁴⁾ käsitatakse viidetena Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1073/2009 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ ELT L 352, 24.12.2013, lk 79.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1072/2009, 21. oktoober 2009, rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT L 300, 14.11.2009, lk 72).

⁽³⁾ Nõukogu määrus (EMÜ) nr 881/92, 26. märts 1992, turulepääsu kohta sellise ühenduses toimuva kaupade autoveo puhul, mille algus- või lõpp-punkt asub liikmesriigi territooriumil või mis läbib ühe või mitme liikmesriigi territooriumi (ELT L 95, 9.4.1992, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu määrus (EMÜ) nr 684/92, 16. märts 1992, bussidega toimuva rahvusvahelise reisijateveo ühiseeskirjade kohta (ELT L 74, 20.3.1992, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/2009, 21. oktoober 2009, rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT L 300, 14.11.2009, lk 88).

Artikkel 4

Käesolev otsus jõustub 1. jaanuaril 2016.

Brüssel, 16. detsember 2015

Euroopa Liidu nimel
eesistuja
Fotis KARAMITSOS

Šveitsi Konföderatsiooni nimel
Šveitsi delegatsiooni juht
Peter FÜGLISTALER

1. LISA

„1. LISA

KOHALDATAVAD SÄTTED

Vastavalt käesoleva kokkuleppe artikli 52 lõikele 6 kohaldab Šveits allpool nimetatud õigusnormidega samaväärseid õigusnorme.

Liidu õiguse asjaomased sätted

1. JAGU – TEGEVUSALALE LUBAMINE

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/1/EÜ, 18. jaanuar 2006, ilma juhita renditud sõidukite kasutamise kohta kaupade autoveol (ELT L 33, 4.2.2006, lk 82).
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1071/2009, 21. oktoober 2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ (ELT L 300, 14.11.2009, lk 51), viimati muudetud nõukogu 13. mai 2013. aasta määrusega (EL) nr 517/2013 (ELT L 158, 10.6.2013, lk 1).
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1072/2009, 21. oktoober 2009, rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT L 300, 14.11.2009, lk 72), viimati muudetud nõukogu 13. mai 2013. aasta määrusega (EL) nr 517/2013 (ELT L 158, 10.6.2013, lk 1).

Seoses käesoleva kokkuleppega:

- a) vabastavad Euroopa Liit ja Šveitsi Konföderatsioon juhitunnistuse omamise kohustusest isikud, kellel on Šveitsi Konföderatsiooni, mõne Euroopa Liidu liikmesriigi või Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigi kodakondsus;
 - b) võib Šveitsi Konföderatsioon vabastada muude kui punktis a märgitud riikide kodanikud juhitunnistuse omamise kohustusest ainult pärast konsulteerimist Euroopa Liiduga ning tema nõusolekul;
 - c) määruse (EÜ) nr 1072/2009 III peatüki sätteid (kabotaažvedude kohta) ei kohaldata.
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/2009, 21. oktoober 2009, rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 (ELT L 300, 14.11.2009, lk 88), viimati muudetud nõukogu 13. mai 2013. aasta määrusega (EL) nr 517/2013 (ELT L 158, 10.6.2013, lk 1).

Seoses käesoleva kokkuleppega ei kohaldata määruse (EÜ) nr 1073/2009 V peatüki sätteid (kabotaažvedude kohta).

- Komisjoni otsus 2009/992/EL, 17. detsember 2009, riiklikku elektroonilisse autoveo-ettevõtjate registrisse kantavate andmete miinimumnõuete kohta (ELT L 339, 22.12.2009, lk 36).
- Komisjoni määrus (EL) nr 1213/2010, 16. detsember 2010, millega kehtestatakse autoveo-ettevõtjate riiklike elektrooniliste registreerimise omavahelist ühendamist käsitlevad ühiseeskirjad (ELT L 335, 18.12.2010, lk 21).
- Komisjoni määrus (EL) nr 361/2014, 9. aprill 2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1073/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses bussidega toimuva rahvusvahelise reisijateveo dokumentidega ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 2121/98 (ELT L 107, 10.4.2014, lk 39).

2. JAGU – SOTSIAALSED STANDARDID

- Nõukogu määrus (EMÜ) nr 3821/85, 20. detsember 1985, autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta (EÜT L 370, 31.12.1985, lk 8), viimati muudetud komisjoni 30. oktoobri 2014. aasta määrusega (EL) nr 1161/2014 (ELT L 311, 31.10.2014, lk 19).

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/15/EÜ, 11. märts 2002, autovedude alase liikuva tegevusega hõivatud isikute tööaja korralduse kohta (EÜT L 80, 23.3.2002, lk 35).
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/59/EÜ, 15. juuli 2003, reisijate- või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteesõidukite juhtide alus- ja jätkuõppe kohta ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 3820/85 ja nõukogu direktiivi 91/439/EMÜ muutmise ja nõukogu direktiivi 76/914/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 226, 10.9.2003, lk 4).
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 561/2006, 15. märts 2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85 (ELT L 102, 11.4.2006, lk 1), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1073/2009 (ELT L 300, 14.11.2009, lk 88).
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/22/EÜ, 15. märts 2006, mis käsitleb nõukogu määruste (EMÜ) nr 3820/85 ja (EMÜ) nr 3821/85 rakendamise miinimumtingimusi seoses autovedudega seotud sotsiaalõigusnormidega ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 88/599/EMÜ (ELT L 102, 11.4.2006, lk 35), viimati muudetud komisjoni 30. jaanuari 2009. aasta direktiiviga 2009/5/EÜ (ELT L 29, 31.1.2009, lk 45).
- Komisjoni määrus (EL) nr 581/2010, 1. juuli 2010, salvestusseadmetelt ja juhikaartidelt asjakohaste andmete allalaadimise maksimumperioodide kohta (ELT L 168, 2.7.2010, lk 16).

3. JAGU – TEHNIKAALASED ÕIGUSNORMID

Mootorsõidukid

- Nõukogu direktiiv 70/157/EMÜ, 6. veebruar 1970, mootorsõidukite lubatud mürataset ja heitgaasisüsteemi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 42, 23.2.1970, lk 16), viimati muudetud komisjoni 14. juuni 2007. aasta direktiiviga 2007/34/EÜ (ELT L 155, 15.6.2007, lk 49).
- Nõukogu direktiiv 88/77/EMÜ, 3. detsember 1987, liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, mis käsitlevad meetmeid, mida võetakse sõidukite diiselmootoritest väljapaisatavate gaasiliste ja tahkete osakeste heitmete vastu ning sõidukites kasutatavatest maagaasil või veeldatud naftagaasil töötavatest ottomootoritest väljapaisatavate gaasiliste osakeste heitmete vastu (EÜT L 36, 9.2.1988, lk 33), viimati muudetud komisjoni 10. aprilli 2001. aasta direktiiviga 2001/27/EÜ (EÜT L 107, 18.4.2001, lk 10).
- Nõukogu direktiiv 91/671/EMÜ, 16. detsember 1991, alla 3,5tonnistes sõidukites turvavööde kohustuslikku kasutamist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 373, 31.12.1991, lk 26), viimati muudetud komisjoni 27. veebruari 2014. aasta rakendusdirektiiviga 2014/37/EL (ELT L 59, 28.2.2014, lk 32).
- Nõukogu direktiiv 92/6/EMÜ, 10. veebruar 1992, teatavate kategooriate mootorsõidukite kiiruspiirikute paigaldamise ja kasutamise kohta ühenduses (EÜT L 57, 2.3.1992, lk 27), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiiviga 2002/85/EÜ (EÜT L 327, 4.12.2002, lk 8).
- Nõukogu direktiiv 92/24/EMÜ, 31. märts 1992, milles käsitletakse kiiruspiirikuid ja samalaadseid teatavate kategooriate mootorsõidukite sisseehitatud kiiruse piiramise süsteeme (EÜT L 129, 14.5.1992, lk 154), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta direktiiviga 2004/11/EÜ (EÜT L 44, 14.2.2004, lk 19).
- Nõukogu direktiiv 96/53/EÜ, 25. juuli 1996, millega kehtestatakse teatavatele ühenduses liikuvatele maanteesõidukitele siseriiklikus ja rahvusvahelises liikluses lubatud maksimaalmõõtmed ning rahvusvahelises liikluses lubatud täismass (EÜT L 235, 17.9.1996, lk 59), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. veebruari 2002. aasta direktiiviga 2002/7/EÜ (EÜT L 67, 9.3.2002, lk 47).
- Nõukogu määrus (EÜ) nr 2411/98, 3. november 1998, mootorsõidukite ja nende haagiste registreerimisliikmesriigi tunnismärgi tunnustamise kohta ühendusesiseses liikluses (EÜT L 299, 10.11.1998, lk 1).
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/30/EÜ, 6. juuni 2000, ühenduses liiklevate kommertsveokite tehnikontrolli kohta (EÜT L 203, 10.8.2000, lk 1), viimati muudetud komisjoni 5. juuli 2010. aasta direktiiviga 2010/47/EL (ELT L 173, 8.7.2010, lk 33).

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/55/EÜ, 28. september 2005, liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, mis käsitlevad meetmeid, mida võetakse sõidukite diiselmootoritest eralduvate gaasiliste ja tahkete osakeste heitmete vastu ning sõidukites kasutatavatest maagaasil või veeldatud naftagaasil töötavatest ottomootoritest eralduvate gaasiliste osakeste heitmete vastu (ELT L 275, 20.10.2005, lk 1), viimati muudetud komisjoni 18. juuli 2008. aasta direktiiviga 2008/74/EÜ (ELT L 192, 19.7.2008, lk 51).
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/40/EÜ, 6. mai 2009, mootorsõidukite ja nende haagiste tehnölevaatusse kohta (uuesti sõnastatud) (ELT L 141, 6.6.2009, lk 12).
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 595/2009, 18. juuni 2009, mis käsitleb mootorsõidukite ja mootorite tüübikinnitust seoses raskeveokite heitmetega (Euro VI) ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 715/2007 ja direktiivi 2007/46/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 80/1269/EMÜ, 2005/55/EÜ ja 2005/78/EÜ (ELT L 188, 18.7.2009, lk 1), viimati muudetud komisjoni 31. jaanuari 2014. aasta määrusega (EL) nr 133/2014 (ELT L 47, 18.2.2014, lk 1).
- Komisjoni määrus (EL) nr 582/2011, 25. mai 2011, millega rakendatakse ja muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 595/2009 seoses raskeveokite heidetega (Euro VI) ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2007/46/EÜ I ja III lisa (ELT L 167, 25.6.2011, lk 1), viimati muudetud komisjoni 12. juuni 2014. aasta määrusega (EL) nr 627/2014 (ELT L 174, 13.6.2014, lk 28).

Ohtlike kaupade vedu

- Nõukogu direktiiv 95/50/EÜ, 6. oktoober 1995, ohtlike kaupade autoveo kontrollimise ühtse korra kohta (EÜT L 249, 17.10.1995, lk 35), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiviga 2008/54/EÜ (EÜT L 162, 21.6.2008, lk 11).
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/68/EÜ, 24. september 2008, ohtlike kaupade siseveo kohta (ELT L 260, 30.9.2008, lk 13), viimati muudetud komisjoni 21. novembri 2014. aasta direktiiviga 2014/103/EL (ELT L 335, 22.11.2014, lk 15).

Käesoleva kokkuleppega kohaldatakse Šveitsi suhtes järgmisi erandeid direktiivist 2008/68/EÜ:

1. Maanteetransport

24. septembri 2008. aasta direktiivi 2008/68/EÜ (ohtlike kaupade siseveo kohta) artikli 6 lõike 2 punkti a kohased Šveitsi suhtes kohaldatavad erandid:

RO – a – CH – 1

Teema: ÜRO numbril 1 202 alla kuuluva diislikütuse ja küttaeine vedu paakkonteinerites.

Viide käesoleva direktiivi I lisa jaotisele I.1: punktid 1.1.3.6 ja 6.8

Direktiivi lisa sisu: erandid seoses veoühikus veetavate kogustega, paakide ehitust käsitlevad eeskirjad.

Siseriikliku õigusakti sisu: selliste paakkonteinerite suhtes, mis ei ole ehitatud vastavalt punktile 6.8, vaid kooskõlas siseriiklike õigusaktidega ning mille mahutavus on kuni 1 210 liitrit ja mida kasutatakse ÜRO numbril 1202 alla kuuluva diislikütuse ja küttaeine veoks, võib kohaldada ADR-kokkuleppe punkti 1.1.3.6 erandeid.

Algviide siseriiklikule õigusaktile: ohtlike kaupade autoveo käsitleva korralduse 1. liite punkti 1.1.3.6.3 alapunkt b ja punkt 6.14 (SDR; RS 741.621).

Aegumiskuupäev: 1. jaanuar 2017.

RO – a – CH – 2

Teema: vabastus veodokumendi omamise nõudest punktis 1.1.3.6 kindlaks määratud ohtlike kaupade teatavate koguste puhul.

Viide käesoleva direktiivi I lisa jaotisele I.1: punktid 1.1.3.6 ja 5.4.1.

Direktiivi lisa sisu: veokirja olemasolu nõue.

Siseriikliku õigusakti sisu: selliste 4. veoliiki kuuluvate tühjade puhastamata konteinerite ning hädaabiteenistustes või sukeldumisvarustuses kasutatavate täidetud või tühjade hingamisaparaatide gaasiballoonide veo puhul, mille kogused ei ületata punktis 1.1.3.6 kehtestatud piirnorme, ei ole punktis 5.4.1 sätestatud veodokumendi omamine kohustuslik.

Algviide siseriiklikule õigusaktile: ohtlike kaupade autovedu käsitleva korralduse 1. liite punkti 1.1.3.6.3 alapunkt c (SDR; RS 741.621).

Aegumiskuupäev: 1. jaanuar 2017.

RO – a – CH – 3

Teema: tühjade puhastamata paakide vedu vee jaoks ohtlike vedelike ladustamisrajatisi teenindavate ettevõtjate poolt.

Viide käesoleva direktiivi I lisa jaotisele I.1: punktid 6.5, 6.8, 8.2 ja 9.

Direktiivi lisa sisu: paakide ja sõidukite ehitamine, varustamine ja kontrollimine; juhtide väljaõpe.

Siseriikliku õigusakti sisu: vee jaoks ohtlike vedelike ladustamisrajatisi teenindavate ettevõtjate kasutatavad veokid ja tühjad puhastamata paagid/konteinerid vedelike mahutamiseks paikselt kasutatavate paakide teenindamise ajal ei kuulu ehitamist, varustamist ja kontrollimist käsitlevate määruste ega tähistamist ja ARD sätestatud oranži numbrimärki käsitlevate määruste reguleerimisalasse. Nende suhtes kohaldatakse tähistamise ja identifitseerimise määrusi ning sõidukijuht ei ole kohustatud läbima punktis 8.2 kirjeldatud koolitust.

Algviide siseriiklikule õigusaktile: ohtlike kaupade autovedu käsitleva korralduse 1. liite punkt 1.1.3.6.3.10 (SDR; RS 741.621).

Aegumiskuupäev: 1. jaanuar 2017.

24. septembri 2008. aasta direktiivi 2008/68/EÜ (ohtlike kaupade siseveo kohta) artikli 6 lõike 2 punkti b alapunkti i kohased Šveitsi suhtes kohaldatavad erandid

RO – bi – CH – 1

Teema: ohtlike kaupu sisaldavate majapidamisjätmete vedu jäätmekõrvaldusrajatisesse.

Viide käesoleva direktiivi I lisa jaotisele I.1: punktid 2, 4.1.10, 5.2 ja 5.4.

Direktiivi lisa sisu: klassifitseerimine, kombineeritud pakendamine, märgistamine ja tähistamine, dokumendid.

Siseriikliku õigusakti sisu: eeskirjad hõlmavad sätteid, mis käsitlevad (majapidamise jaoks) ohtlike kaupu sisaldavate majapidamisjätmete lihtsustatud klassifitseerimist pädeva asutuse tunnustatud eksperdi poolt, asjakohaste mahutite kasutamist ning juhtide väljaõpet. Majapidamisjätmeid, mida eksperdil ei ole võimalik klassifitseerida, võib kindlaks määratud pakendis ja veoühikus vedada väikeste kogustena jäätmekäitluskeskusesse.

Algviide siseriiklikule õigusaktile: ohtlike kaupade autovedu käsitleva korralduse 1. liite punkt 1.1.3.7 (SDR; RS 741.621).

Märkused: kõnealuseid eeskirju võib kohaldada üksnes ohtlike kaupu sisaldavate majapidamisjätmete veo suhtes avalike jäätmekäitluskohtade ja jäätmekõrvaldusrajatiste vahel.

Aegumiskuupäev: 1. jaanuar 2017.

RO – bi – CH – 2

Teema: ilutulestike tagasivedu.

Viide käesoleva direktiivi I lisa jaotisele I.1: punktid 2.1.2, 5.4.

Direktiivi lisa sisu: klassifikatsioon ja dokumendid.

Siseriikliku õigusakti sisu: ÜRO numbrite 0335, 0336 ja 0337 alla kuuluvate ilutulestike jaemüüjatelt tarnijatele tagasi veo lihtsustamiseks on kavandatud erandid seoses netomassi andmete ja veodokumentis märgitud tooteliigitusega.

Algviide siseriiklikule õigusaktile: ohtlike kaupade autovedu käsitleva korralduse 1. liite punkt 1.1.3.8 (SDR; RS 741.621).

Märkused: jaemüügiks ettenähtud toodete puhul on praktiliselt võimatu üksikasjalikult kontrollida iga müümata toote iga pakendiühiku täpset sisu.

Aegumiskuupäev: 1. jaanuar 2017.

RO – bi – CH – 3

Teema: ADRI koolitustõend, mis käsitleb purunenud sõidukite vedamiseks ettenähtud sõite, remondiga seotud sõite, paakveokite/paakide läbivaatusega seotud sõite, ning paakautode kontrollimise eest vastutavate ekspertide sõite kõnealustes sõidukites.

Viide käesoleva direktiivi I lisa jaotisele I.1: punkt 8.2.1.

Direktiivi lisa sisu: Sõidukijuhid peavad läbima koolituse.

Siseriikliku õigusakti sisu: ADRI koolitust ja tõendeid ei nõuta purunenud sõidukite vedamiseks ettenähtud sõitude või remontimisega seotud katsesõitude, paakveokite/paakide läbivaatuse käigus paakveokitega tehtavate sõitude ning paakautode kontrollimise eest vastutavate ekspertide poolt kõnealustes sõidukites tehtavate sõitude puhul.

Algviide siseriiklikule õigusaktile: Šveitsi Konföderatsiooni keskkonna-, transpordi-, energeetika- ja sideministeeriumi (DETEC) 30. septembri 2008. aasta juhised ohtlike kaupade autoveo kohta.

Märkused: mõnel juhul sisaldavad veokid, mis on purunenud või remondis, ning tehniliseks ülevaatuses ettevalmistatavad paakveokid või tehnilise ülevaatuse ajal kontrollitavad veokid siiski ohtlike kaupu.

Punktide 1.3. ja 8.2.3. nõudeid kohaldatakse ka kõnesoleval juhul.

Aegumiskuupäev: 1. jaanuar 2017.

2. Raudteetransport

24. septembri 2008. aasta direktiivi 2008/68/EÜ (ohtlike kaupade siseveo kohta) artikli 6 lõike 2 punkti a kohased Šveitsi suhtes kohaldatavad erandid:

RA – a – CH – 1

Teema: ÜRO numbri 1202 alla kuuluva diislikütuse ja küttaaine vedu paakkonteinerites.

Viide käesoleva direktiivi II lisa jaotisele II.1: punkt 6.8.

Direktiivi lisa sisu: paakide ehitamist käsitlevad määrused.

Siseriikliku õigusakti sisu: lubatud on paakkonteinerid, mis ei ole ehitatud vastavalt punktile 6.8, vaid kooskõlas siseriiklike õigustaktidega ning mille mahutavus on kuni 1 210 liitrit ja mida kasutatakse ÜRO numbriga 1202 alla kuuluva diislikütuse ja kütteaine veoks.

Algviide siseriiklikule õigusaktile: DETECi 3. detsembri 1996. aasta korralduse (mis käsitleb ohtlike kaupade raudtee- ja köisteevedu) lisa (RSD, RS 742.401.6) ning ohtlike kaupade maanteevedu käsitleva korralduse 1. liite punkt 6.14 (SDR, RS 741.621).

Aegumiskuupäev: 1. jaanuar 2017.

RA – a – CH – 2

Teema: Veodokument.

Viide käesoleva direktiivi II lisa jaotisele II.1: punkt 5.4.1.1.1.

Direktiivi lisa sisu: veokirjas nõutav üldine teave.

Siseriikliku õigusakti sisu: veodokumendis kasutatakse üldmõistet ja lisas loetletakse eespool esitatud viite kohaselt nõutavad andmed.

Algviide siseriiklikule õigusaktile: DETECi 3. detsembri 1996. aasta korralduse (mis käsitleb ohtlike kaupade raudtee- ja köisteevedu) lisa (RSD, RS 742.401.6).

Aegumiskuupäev: 1. jaanuar 2017.

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2010/35/EL, 16. juuni 2010, transporditavate surveseadmete kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 76/767/EMÜ, 84/525/EMÜ, 84/526/EMÜ, 84/527/EMÜ ja 1999/36/EÜ (ELT L 165, 30.6.2010, lk 1).

4. JAGU – RAUDTEEGA SEOTUD JUURDEPÄÄSU- JA TRANSIIDIOIGUSED

- Nõukogu direktiiv 91/440/EMÜ, 29. juuli 1991, ühenduse raudteede arendamise kohta (EÜT L 237, 24.8.1991, lk 25).
- Nõukogu direktiiv 95/18/EÜ, 19. juuni 1995, raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta (EÜT L 143, 27.6.1995, lk 70).
- Nõukogu direktiiv 95/19/EÜ, 19. juuni 1995, raudtee infrastruktuuri mahtude jaotuse ja infrastruktuuri kasutamise maksude sissenõudmise kohta (EÜT L 143, 27.6.1995, lk 75).
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/49/EÜ, 29. aprill 2004, ühenduse raudteede ohutuse kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta ja direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ning raudtee infrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutuse sertifitseerimise kohta (raudteede ohutuse direktiiv) (ELT L 164, 30.4.2004, lk 44), viimati muudetud komisjoni 9. juuli 2014. aasta direktiiviga 2014/88/EL (ELT L 201, 10.7.2014, lk 9).
- Komisjoni määrus (EÜ) nr 653/2007, 13. juuni 2007, ühtse vormi kasutamise kohta Euroopas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/49/EÜ artikli 10 kohaste ohutustunnistuste ja taotlusdokumentide puhul ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/14/EÜ alusel antud ohutustunnistuste kehtivuse kohta (ELT L 153, 14.6.2007, lk 9), muudetud komisjoni 10. mai 2011. aasta määrusega (EL) nr 445/2011 (ELT L 122, 11.5.2011, lk 22).
- Komisjoni otsus 2007/756/EÜ, 9. november 2007, millega võetakse vastu direktiivide 96/48/EÜ ja 2001/16/EÜ artikli 14 lõigetega 4 ja 5 ettenähtud riikliku raudteeveeremi registri ühised tehnilised kirjeldused (ELT L 305, 23.11.2007, lk 30), muudetud komisjoni 10. veebruari 2011. aasta otsusega 2011/107/EL (ELT L 43, 17.2.2011, lk 33).

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/57/EÜ, 17. juuni 2008, ühenduse raudteesüsteemi koostalitlusvõime kohta (uuestisõnastamine) (ELT L 191, 18.7.2008, lk 1), viimati muudetud komisjoni 10. märtsi 2014. aasta direktiiviga 2014/38/EL (ELT L 70, 11.3.2014, lk 20).
- Komisjoni määrus (EÜ) nr 352/2009, 24. aprill 2009, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/49/EÜ artikli 6 lõike 3 punktis a osutatud riskihindamise ühise ohutusmeetodi vastuvõtmise kohta (ELT L 108, 29.4.2009, lk 4).
- Komisjoni otsus 2010/713/EL, 9. november 2010, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/57/EÜ alusel vastu võetud koostalitluse tehnilistes kirjeldustes kasutatavaid vastavushindamise, kasutuskõlblikkuse hindamise ja EÜ vastavustõendamise menetluse mooduleid (ELT L 319, 4.12.2010, lk 1).
- Komisjoni määrus (EL) nr 1158/2010, 9. detsember 2010, raudteede ohutustunnistuste vastavushindamise ühise ohutusmeetodi kohta (ELT L 326, 10.12.2010, lk 11).
- Komisjoni määrus (EL) nr 1169/2010, 10. detsember 2010, raudtee ohutusloa vastavushindamise ühise ohutusmeetodi kohta (ELT L 327, 11.12.2010, lk 13).
- Komisjoni määrus (EL) nr 201/2011, 1. märts 2011, lubatud tüüpi raudteeveeremi vastavusdeklaratsiooni näidise kohta (ELT L 57, 2.3.2011, lk 8).
- Komisjoni otsus 2011/275/EL, 26. aprill 2011, üleeuroopalise tavaraudteesüsteemi infrastruktuuri allsüsteemi koostalitluse tehnilise kirjelduse kohta (ELT L 126, 14.5.2011, lk 53), muudetud komisjoni 23. juuli 2012. aasta otsusega 2012/464/EL (ELT L 217, 14.8.2012, lk 20).
- Komisjoni määrus (EL) nr 445/2011, 10. mai 2011, milles käsitletakse kaubavagunite hoolduse eest vastutavate üksuste sertifitseerimise süsteemi ja millega muudetakse määrust (EÜ) nr 653/2007 (ELT L 122, 11.5.2011, lk 22).
- Komisjoni määrus (EL) nr 454/2011, 5. mai 2011, üleeuroopalise raudteesüsteemi allsüsteemi „reisijateveeeteenuste telemaatilised rakendused“ koostalitluse tehnilise kirjelduse kohta (ELT L 123, 12.5.2011, lk 11), viimati muudetud komisjoni 25. veebruari 2015. aasta määrusega (EL) 2015/302 (ELT L 55, 26.2.2015, lk 2).
- Komisjoni rakendusotsus 2011/633/EL, 15. september 2011, raudteeinfrastruktuuri registri ühiste tehniliste kirjelduste kohta (ELT L 256, 1.10.2011, lk 1).
- Komisjoni rakendusotsus 2011/665/EL, 4. oktoober 2011, lubatud raudteeveeremitüüpide Euroopa registri kohta (ELT L 264, 8.10.2011, lk 32).
- Komisjoni otsus 2012/88/EL, 25. jaanuar 2012, üleeuroopalise raudteesüsteemi juhtkäskude ja signaalimise allsüsteemide koostalitluse tehnilise kirjelduse kohta (ELT L 51, 23.2.2012, lk 1), viimati muudetud komisjoni 5. jaanuari 2015. aasta otsusega (EL) 2015/14 (ELT L 3, 7.1.2015, lk 44).
- Komisjoni otsus 2012/757/EL, 14. november 2012, mis käsitleb Euroopa Liidu raudteesüsteemi käitamise ja liikluskorralduse allsüsteemi koostalitluse tehnilist kirjeldust ning millega muudetakse otsust 2007/756/EÜ (ELT L 345, 15.12.2012, lk 1), muudetud komisjoni 2. detsembri 2013. aasta otsusega 2013/710/EL (ELT L 323, 4.12.2013, lk 35).
- Komisjoni määrus (EL) nr 1077/2012, 16. november 2012, milles käsitletakse riiklike ohutusasutuste poolt pärast ohutustunnistuse või ohutusloa väljastamist tehtava järelevalve ühist ohutusmeetodit (ELT L 320, 17.11.2012, lk 3).
- Komisjoni määrus (EL) nr 1078/2012, 16. november 2012, milles käsitletakse pärast ohutustunnistuse või ohutusloa saamist raudteeveo-ettevõtjate ja raudteeinfrastruktuuri-ettevõtjate ning hoolduse eest vastutavate üksuste poolt tehtava järelevalve ühist ohutusmeetodit (ELT L 320, 17.11.2012, lk 8).
- Komisjoni määrus (EL) nr 321/2013, 13. märts 2013, mis käsitleb Euroopa Liidu raudteesüsteemi allsüsteemi „veerem – kaubavagunid“ koostalitluse tehnilist kirjeldust ja millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2006/861/EÜ (ELT L 104, 12.4.2013, lk 1), muudetud komisjoni määrusega (EL) nr 1236/2013 (ELT L 322, 3.12.2013, lk 23).

- Komisjoni määrus (EL) nr 1300/2014, 18. november 2014, milles käsitletakse koostalitluse tehnilist kirjeldust seoses puuetega ja piiratud liikumisvõimega inimestele juurdepääsuvõimaluste tagamisega Euroopa Liidu raudteesüsteemis (ELT L 356, 12.12.2014, lk 110).
- Komisjoni määrus (EL) nr 1301/2014, 18. november 2014, milles käsitletakse Euroopa Liidu raudteesüsteemi energiaravustuse allsüsteemi koostalitluse tehnilist kirjeldust (ELT L 356, 12.12.2014, lk 179).
- Komisjoni määrus (EL) nr 1302/2014, 18. november 2014, milles käsitletakse Euroopa Liidu raudteesüsteemi veeremi allsüsteemi „vedurid ja reisijateveoveerem” koostalitluse tehnilist kirjeldust (ELT L 356, 12.12.2014, lk 228).
- Komisjoni määrus (EL) nr 1303/2014, 18. november 2014, milles käsitletakse Euroopa Liidu raudteesüsteemi koostalitluse tehnilist kirjeldust „Raudteetunnelite ohutus” (ELT L 356, 12.12.2014, lk 394).
- Komisjoni määrus (EL) nr 1304/2014, 26. november 2014, üleeuroopalise raudteesüsteemi allsüsteemi „veerem – müra” koostalitluse tehnilise kirjelduse kohta, millega muudetakse otsust 2008/232/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/229/EL (ELT L 356, 12.12.2014, lk 421).
- Komisjoni määrus (EL) nr 1305/2014, 11. detsember 2014, milles käsitletakse Euroopa Liidu raudteesüsteemi kaubaveoteenuste telemaatiliste seadmete koostalitluse tehnilist kirjeldust ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 62/2006 (ELT L 356, 12.12.2014, lk 438).

5. JAGU – MUUD VALDKONNAD

- Nõukogu direktiiv 92/82/EMÜ, 19. oktoober 1992, mineraalõlide aktsiisimäärade ühtlustamise kohta (EÜT L 316, 31.10.1992, lk 19).
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/54/EÜ, 29. aprill 2004, tunnelite miinimumohutusnõuete kohta üleeuroopalises teedevõrgus (ELT L 167, 30.4.2004, lk 39).
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/96/EÜ, 19. november 2008, maantee infrastruktuuri ohutuse korraldamise kohta (ELT L 319, 29.11.2008, lk 59)."
-

2. LISA

„3. LISA

EUROOPA ÜHENDUS

a)

(Pantone 290 helesinist värvi või sellele värvile võimalikult sarnast värvi tselluloospaber, suurusega DIN A4 (100 g/m² või rohkem))

(Tegevusloa esimene lehekülg)

(Tekst tegevusluba väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes) või ühes ametlikest keeltest)

Tegevusluba välja andva liikmesriigi eraldustähis ⁽¹⁾	Pädeva asutuse nimi
--	---------------------

TEGEVUSLUBA nr ...

või

TÕESTATUD KOOPIA nr ...

veoste rahvusvaheliseks autoveoks rendi või tasu eest

Käesolev tegevusluba annab õiguse ⁽²⁾

.....

.....

tegelda ühenduse territooriumil tehtavate vedude või vedude osade puhul rendi või tasu eest veoste rahvusvahelise autoveoga mis tahes marsruudil, nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1072/2009 (rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta) ja vastavalt käesoleva tegevusloa üldsätetele.

Märkused:

.....

.....

Käesolev tegevusluba kehtib alates	kuni
--	------------

Välja antud (koht)	(kuupäev)
--------------------------	-----------------

..... ⁽³⁾

⁽¹⁾ Liikmesriikide eraldustähised on järgmised: B – Belgia, BG – Bulgaaria, CZ – Tšehhi Vabariik, DK – Taani, D – Saksamaa, EST – Eesti, IRL – Iirimaa, GR – Kreeka, E – Hispaania, F – Prantsusmaa, HR – Horvaatia, I – Itaalia, CY – Küpros, LV – Läti, LT – Leedu, L – Luksemburg, H – Ungari, MT – Malta, NL – Madalmaad, A – Austria, PL – Poola, P – Portugal, RO – Rumeenia, SLO – Sloveenia, SK – Slovakkia, FIN – Soome, S – Rootsi, UK – Ühendkuningriik.

⁽²⁾ Veoettevõtja nimi või ärinimi ja täielik aadress.

⁽³⁾ Tegevusloa välja andnud pädeva asutuse allkiri ja tempel.

b)

(Tegevusloa teine leht)

(Tekst tegevusluba väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes) või ühes ametlikest keeltest)

ÜLDSÄTTED

Käesolev tegevusluba antakse välja vastavalt määrusele (EÜ) nr 1072/2009.

Tegevusluba annab omanikule õiguse tegelda ühenduse territooriumil tehtavate vedude või vedude osade puhul rendi või tasu eest veoste rahvusvahelise autoveoga mis tahes marsruudil ja vajaduse korral vastavalt käesoleva loa tingimustele:

- kui reisi lähte- ja sihtkoht on kahes erinevas liikmesriigis, olenemata sellest, kas vedu toimub ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumi kaudu;
- liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, olenemata sellest, kas vedu toimub ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumi kaudu;
- kolmandate riikide vahel, kui vedu toimub ühe või mitme liikmesriigi territooriumi kaudu,

ja sellise veoga seotud tühisõit.

Juhul kui vedu toimub liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, kehtib käesolev tegevusluba veo selle osa suhtes, mis tehakse ühenduses. See kehtib selle liikmesriigi territooriumil, kus toimub peale- või mahalaadimine, üksnes pärast seda, kui ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel on sõlmitud vajalik kokkulepe kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1072/2009.

Tegevusluba on isiklik ja omanik ei või seda üle anda.

Juhitunnistuse välja andnud liikmesriigi pädev asutus võib selle kehtetuks tunnistada, eelkõige juhul, kui selle omanik:

- ei ole täitnud kõiki tegevusloa kasutamise tingimusi,
- esitas tegevusloa andmiseks või uuendamiseks vajalike andmete hulgas ebaõiget teavet.

Veoettevõtja säilitab tegevusloa originaali.

Tegevusloa kinnitatud ära kirja hoitakse sõidukis⁽¹⁾. Ühendatud autorongi puhul peab tegevusluba kuuluma mootorsõiduki juurde. See kehtib ühendatud autorongi suhtes ka juhul, kui haagis või poolhaagis ei ole registreeritud või tegevusloa omaniku nimel lii klusesse lubatud või kui see on registreeritud või lubatud lii klusesse mõnes muus riigis.

Kontrollima volitatud kontrollametniku nõudmisel tuleb tegevusluba talle esitada.

Tegevusloa valdaja peab iga liikmesriigi territooriumil täitma selles riigis kehtivaid õigus- ja haldusnorme, eelkõige vedude ja lii kluse osas.”

⁽¹⁾ „Sõiduk” on liikmesriigis registreeritud mootorsõiduk või ühendatud autorong, millest vähemalt mootorsõiduk on liikmesriigis registreeritud, ja mida kasutatakse eranditult veoste veoks.

3. LISA

„4. LISA

VEOD, MIS ON VABASTATUD KÕIGIST TEGEVUS- JA VEOLUBADE NÕUETEST, NING SELLISTE VEDUDEGA SEOTUD TÛHISÕIDUD.

1. Postivedu universaalteenusena.
2. Kahjustatud või rikkis sõidukite vedu.
3. Veosevedu mootorsõidukitega, mille suurim lubatud täismass koos haagisega ei ületa 3,5 tonni.
4. Kaubavedu mootorsõidukitega, kui järgmised tingimused on täidetud:
 - a) veetav veos on ettevõtja omand või vara, mille ettevõtja on müünud, ostnud, rendile andnud või rendile võtnud, tootnud, kaevandanud, töödeldud või remontinud;
 - b) reisi eesmärk on veose vedamine ettevõttesse või ettevõttest või veose ettevõttesisene või -väline ümberpaigutamine ettevõtja oma tarbeks;
 - c) sellise veo puhul kasutatavaid mootorsõidukeid juhivad ettevõtja poolt töölevõetud töötajad või lepingulise kohustuse alusel ettevõtte käsutusse antud töötajad;
 - d) veost vedavad sõidukid kuuluvad ettevõtjale või ettevõtja on need järelmaksuga ostnud või rentinud, kusjuures rentimise korral vastavad sõidukid tingimustele, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2006/1/EÜ ⁽¹⁾.Seda sätet ei kohaldata asendussõiduki kasutamise suhtes juhul, kui harilikult kasutatav sõiduk on lühiajaliselt rikkis;
- e) kaubavedu peab olema ettevõtjale ainult lisategevusala.
5. Meditsiinitoodete, -aparaatide, -seadmete ja muude arstiabiks vajalike kaupade vedu hädaolukorras, eelkõige looduskaastroofide korral.”

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/1/EÜ, 18. jaanuar 2006, ilma juhita renditud sõidukite kasutamise kohta kaupade autoveol (ELT L 33, 4.2.2006, lk 82).

4. LISA

„7. LISA

AUTOBUSSIDEGA TOIMUV RAHVUSVAHELINE REISIJATEEDU

Artikkel 1

Mõisted

Käesolevas kokkuleppes kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. Liinivedu

1.1. Liinivedu on reisijate vedu kindlate vaheaegade järel kindlaksmääratud marsruudil, kusjuures reisijad võetakse peale ja lastakse välja varem kindlaksmääratud peatustes. Liinivedusid võivad kasutada kõik ja vajaduse korral võib sellega kaasneda kohustuslik ettetellimine.

Liiniveo olemust ei mõjuta asjaolu, et selle tingimusi võib muuta.

1.2. Mis tahes veoettevõtja korraldatav teatavate reisijaterühmade vedu, millest muud reisijad on välja arvatud, loetakse liiniveoks, kui see teenus toimub vastavalt punktile 1.1. Niisugust teenust nimetatakse eriotstarbeliseks liiniveoks.

Eriotstarbeliste liinivedude alla kuuluvad:

- a) töötajate vedu kodust tööle ja tagasi;
- b) õpilaste ja üliõpilaste vedu õppeasutusse ja tagasi;

Eriotstarbelise liiniveo olemust ei mõjuta asjaolu, et seda võib muuta vastavalt selle kasutajate vajadustele.

1.3. Selliste paralleelvedude või ajutiste vedude korraldamise, mis pakuksid teenust samale tarbijaskonnale kui olemasolevad liiniveod, olemasolevate liinivedudega võrreldes teatavate peatuste vahelejätmise ja täiendavates peatustes peatumise suhtes kohaldatakse samu eeskirju kui olemasolevate liinivedude puhul.

2. Juhuveod

2.1. Juhuveod on veod, mis ei kuulu liinivedude, sealhulgas eriotstarbeliste liinivedude mõiste alla ja mille põhiline eripära on see, et veetakse kliendi või veoettevõtja enda algatusel kokku pandud reisijaterühmi.

Selliste paralleel- või ajutiste vedude korraldamiseks, mis on võrreldavad olemasolevate liinivedudega ja millega teenindatakse sama klientuuri, on vaja I jaotises sätestatud korra kohast luba.

2.2. Punktis 2 osutatud veod jäävad ikkagi juhuvadeks, hoolimata sellest, et need toimuvad kindlate vaheaegade järel.

2.3. Edasi-tagasivedusid koos majutusega võib pakkuda veoettevõtjate rühm, mis tegutseb sama töövõtja nimel.

Selliste veoettevõtjate nimed ja vajaduse korral teel olevad ümberistumiskohad teatatakse Euroopa Liidu asjaomaste liikmesriikide ja Šveitsi pädevatele asutustele ühiskomitee kindlaks määratud korras.

3. Vedu omal kulul

Omal kulul toimuvad vedod on vedod, mida teevad füüsilised või juriidilised isikud mittekaubanduslikel ja mittetulunduslikel eesmärkidel, kus:

- vedod on sellele füüsilisele või juriidilisele isikule ainult kõrvaltegevus,
- kasutatavad sõidukid kuuluvad nimetatud füüsilisele või juriidilisele isikule või ta on need omandanud järelmaksuga või neid kasutatakse pikaajalise liisinglepingu alusel ja neid juhivad füüsilise või juriidilise isiku töötaja või kõnealune füüsiline isik või tema poolt tööle võetud isik või ettevõtja poolt tööle võetud või lepingulise kohustuse alusel ettevõtte käsutusse antud töötajad.

I jagu

LIINIVEOD, MILLEKS ON VAJA LUBA

Artikkel 2

Loa liik

1. Load antakse välja veoettevõtja nimele; transpordiettevõtja ei või luba edasi anda kolmandatele isikutele. Käesoleva lisa artikli 3 lõikes 1 osutatud asutuse nõusolekul võib loa saanud veoettevõtja siiski teha vedusid allhankija vahendusel. Sellisel juhul märgitakse loale viimati nimetatud ettevõtja nimi ja tema roll allhankijana. Allhankija peab vastama kokkuleppe artiklis 17 osutatud tingimustele.

Kui ettevõtjad on liinivedude teostamiseks ühinenud, antakse load välja kõigi ettevõtjate nimele. Luba antakse ettevõtjale, kes juhib vedude teostamist, ning teistele antakse koopiaid. Loale märgitakse kõigi ettevõtjate nimed.

2. Loa maksimaalne kehtivusaeg on viis aastat.
3. Loale märgitakse järgmised andmed:
 - a) veoteenuse liik;
 - b) veomarsruut, eelkõige väljumiskoht ja sihtkoht;
 - c) loa kehtivusaeg;
 - d) peatused ja sõiduplaan.
4. Luba on kooskõlas komisjoni määruses (EL) nr 361/2014 ⁽¹⁾ sätestatud näidisega.
5. Luba annab selle valdaja(te)le õiguse teostada liinivedusid lepinguosaliste territooriumidel.
6. Liiniveo ettevõtja võib abutiste ja erandlike asjaoludega toimetulemiseks kasutada lisaõidukeid.

Sellisel juhul peab veoettevõtja tagama, et sõidukis on olemas järgmised dokumendid:

- liiniloa koopia;
- liiniveo ettevõtja ja lisaõidukid taganud ettevõtja vahelise lepingu koopia või samaväärne dokument;
- Euroopa Liidu veoettevõtja puhul liiniveoks lisaõidukid tagavale ettevõtjale antud ühenduse tegevusloa tõestatud koopia või Šveitsi veoettevõtja puhul samaväärse Šveitsi tegevusloa tõestatud koopia.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 361/2014, 9. aprill 2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1073/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses bussidega toimuva rahvusvahelise reisijateveo dokumentidega ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 2121/98 (ELT L 107, 10.4.2014, lk 39).

*Artikkel 3***Loataotluste esitamine**

1. Euroopa Liidu ettevõtjad esitavad loataotlused kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1073/2009 ⁽¹⁾ artikliga 7 ja Šveitsi ettevõtjad esitavad loataotlused kooskõlas reisijatevedu käsitleva 4. novembri 2009. aasta määruse ⁽²⁾ 3. peatüki sätetega. Vedude puhul, mille osutamiseks ei ole Šveitsis luba vaja, kuid Euroopa Liidus on, esitavad luba taotlevad Šveitsi ettevõtjad oma taotlused pädevatele Šveitsi asutustele, kui selliste vedude lähtepunkt on Šveitsis.
2. Taotlused on kooskõlas määruses (EL) nr 361/2014 sätestatud näidisega.
3. Luba taotlevad isikud esitavad täiendavad andmed, kui nad peavad seda vajalikuks või kui lubade andmisega tegelev asutus seda nõuab, eelkõige sõiduplaani, mis võimaldab kontrollida, kas järgitakse puhke- ja sõiduaega käsitlevaid õigusakte; Euroopa Liidu veoettevõtjad esitavad koopia ühenduse tegevusloast, mis hõlmab bussiga rahvusvahelise reisijateveo teostamist rendi või tasu eest, ning Šveitsi veoettevõtjad esitavad koopia samaväärsest tegevusloast, mis väljastatakse Šveitsis liiniveo ettevõtjale.

*Artikkel 4***Loa andmise kord**

1. Load antakse välja nende lepinguosaliste pädevate asutuste kokkuleppel, kelle territooriumil reisijaid peale võetakse või maha pannakse. Lubade andmisega tegelev asutus edastab selliste asutustele (ja Euroopa Liidu nende liikmesriikide pädevatele asutustele, kelle territoorium läbitakse sõitjaid peale võtmata ja maha panemata) taotluse koopia koos muude asjaomaste dokumentide koopiatega ja hinnangu selle kohta.
2. Šveitsi ja Euroopa Liidu liikmesriikide pädevad asutused, kelle nõusolekut on küsitud, teatavad lubade andmisega tegelevale asutusele oma otsusest kahe kuu jooksul. Nimetatud tähtaega arvestatakse kuupäevast, mil saabus avaldus nõusoleku saamiseks ja mis on kirjas vastuvõtuteatisel. Kui selle aja jooksul ei ole lubade andmisega tegelev asutus vastust saanud, eeldatakse, et asutused, kellega konsulteeriti, on andnud oma nõusoleku ning lubade andmisega tegelev asutus väljastab loa. Kui lepinguosaliste pädevatelt asutustelt, kelle nõusolekut on küsitud, saadakse negatiivne otsus, sisaldab see piisavaid põhjendusi.
3. Kui lõigetes 7 ja 8 ei ole sätestatud teisiti, teeb lubade andmisega tegelev asutus otsuse avalduse kohta nelja kuu jooksul pärast kuupäeva, mil veoettevõtja taotluse esitas.
4. Luba ei anta:
 - a) kui taotluse esitaja ei suuda otseselt tema käsutuses olevate vahenditega pakkuda vedu, mille kohta taotlus esitati;
 - b) kui taotleja ei ole varasemal ajal järginud maanteetransporti käsitlevaid siseriiklikke või rahvusvahelisi õigusakte, eelkõige rahvusvahelise reisijateveo lubade tingimusi ja nõudeid, või on tõsiselt rikkunud maanteetransporti käsitlevaid õigusakte, eelkõige sõidukite suhtes kohaldatavaid ning juhtide juhtimis- ja puhkeaja eeskirju;
 - c) kui loa kehtivuse pikendamise taotluse korral ei ole täidetud loa saamise tingimused;
 - d) kui ühe lepinguosalise pädev asutus otsustab üksikasjaliku analüüsi põhjal, et asjaomane vedu mõjutaks oluliselt samaväärsete teenuste (mis on hõlmatud lepinguosalise õigusaktidega kooskõlas oleva ühe või mitme avaliku teenindamise lepinguga) elujõulisust asjaomases piirkonnas. Sellisel juhul kehtestab pädev asutus mittediskrimineerival alusel kriteeriumid, et määrata kindlaks, kas osutatav teenus mõjutaks oluliselt eespool nimetatud samaväärse teenuse elujõulisust, ning ühiskomitee taotlusel edastab talle need;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/2009, 21. oktoober 2009, rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 (ELT L 300, 14.11.2009, lk 88).

⁽²⁾ RS/SR/745.11.

- e) kui ühe lepinguosalise pädev asutus otsustab üksikasjaliku analüüsi põhjal, et teenuse põhieesmärk ei ole vedada sõitjaid lepinguosalistes riikides asuvate peatuste vahel.

Kui olemasolev rahvusvaheline bussiveoteenus mõjutab erandlikel põhjustel, mida ei olnud loa andmise ajal võimalik ette näha, oluliselt samaväärsete teenuste (mis on hõlmatud lepinguosalise õigusaktidega kooskõlas oleva ühe või mitme avaliku teenindamise lepinguga) elujõulisust asjaomases piirkonnas, võib kokkuleppeosalise pädev asutus ühiskomitee nõusolekul peatada või tunnistada kehtetuks rahvusvahelise bussiveoteenuse loa, teatades sellest veoettevõtjale kuus kuud ette.

Asjaolu, et veoettevõtja pakub madalamaid hindu kui teised maanteeveoettevõtjad või asjaolu, et asjaomasel marsruudil tegutsevad juba teised maanteeveoettevõtjad, ei ole piisav põhjendus taotluse tagasilükkamiseks.

5. Lubade väljastamisega tegelev asutus võib lükata taotluse tagasi ainult käesoleva kokkuleppega kooskõlas olevatel põhjustel.
6. Kui lõikes 1 osutatud kokkuleppele jõudmise menetluse tulemusena ei saavutata kokkulepet, võib küsimuse saata ühiskomiteele.
7. Ühiskomitee teeb võimalikult kiiresti otsuse, mis jõustub 30 päeva möödumisel sellest, kui otsusest teatati Šveitsile ja Euroopa Liidu asjaomastele liikmesriikidele.
8. Lubade andmisega tegelev asutus teatab pärast käesolevas artiklis sätestatud korra täitmist kõigile lõikes 1 osutatud asutustele oma otsuse ja saadab neile vajadusel loa koopia.

Artikkel 5

Lubade väljastamine ja pikendamine

1. Lubade andmisega tegelev asutus annab pärast artiklis 4 nimetatud korra täitmist loa või keeldub ametlikult luba andmast.
2. Loa andmisest keeldumise otsuses tuleb esitada keeldumise põhjused. Lepinguosalised tagavad veoettevõtjatele võimaluse kasutada oma õigusi, kui nende taotlus lükatakse tagasi.
3. Käesoleva lisa artiklit 4 kohaldatakse muu hulgas loa kehtivuse pikendamise taotluste ja loas käsitleva veoteenuse pakkumise tingimuste muutmise taotluste suhtes.

Kui tegutsemistingimusi, eelkõige piletihindu ja sõiduplaane muudetakse vaid vähesel määral, peab lubade andmisega tegelev asutus esitama teise lepinguosalise pädevatele asutustele vaid muudatustega seotud teabe.

Artikkel 6

Loa aegumine

Loa aegumise puhul tuleb järgida korda, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1073/2009 artiklis 10 ja reisijatevedu käsitleva määruse artiklis 46.

Artikkel 7

Veoettevõtjate kohustused

1. Kui tegemist ei ole vääramatu jõuga, võtavad liinivedude ettevõtjaid kuni loa kehtivusaja lõpuni kõik meetmed tagamaks katkematud, regulaarsed ja piisava mahuga transporditeenused, mis vastavad ka muudele tingimustele, mille pädev asutus on kehtestanud kooskõlas käesoleva lisa artikli 2 lõikega 3.
2. Veoettevõtjad avaldavad veoteenuse marsruudi, bussipeatused, sõiduplaani, piletihinnad ja veotingimused sellisel, et oleks tagatud selle teabe hõlbus kättesaadavus kõigile kasutajatele.
3. Šveitsil ja Euroopa Liidu asjaomastel liikmesriikidel on võimalik ühisel kokkuleppel ja loa valdaja nõusolekul muuta liinivedude teostamise tingimusi.

II jagu

JUHUVED JA MUUD VEOD, MILLEKS EI OLE LUBA VAJA

Artikkel 8

Kontrolldokument

1. Käesoleva kokkuleppe artikli 18 lõikes 1 nimetatud teenuseid osutatakse kontrolldokumendi (sõidulehe) alusel.
2. Juhuvედusid tegev veoettevõtja täidab sõidulehe enne iga reisi.
3. Sõidulehtede kaustu jagavad Šveitsi või selle Euroopa Liidu liikmesriigi pädevad asutused, kus on veoettevõtja registreeritud asukoht, või nende pädevate asutuste määratud organid.
4. Kontrolldokumendi näidis ja selle kasutamise moodus on sätestatud määruses (EL) nr 361/2014.
5. Kokkuleppe artikli 18 lõikes 2 osutatud veoteenuste puhul käsitatakse lepingut või selle tõestatud koopiat kontrolldokumendina.

Artikkel 9

Sertifikaat

Kokkuleppe artikli 18 lõikes 6 osutatud sertifikaadi väljastab Šveitsi või Euroopa Liidu selle liikmesriigi pädev asutus, kus sõiduk on registreeritud.

Sertifikaat on kooskõlas määruses (EL) nr 361/2014 sätestatud näidisega.

III jagu

KONTROLLIMINE JA KARISTUSED

Artikkel 10

Sõidupiletid

1. Liiniveoteenuseid (välja arvatud eriotstarbelisi liinivedusid) osutavad veoettevõtjad peavad väljastama kas isikliku või kollektiivse sõidupileti, millele on märgitud järgmised andmed:
 - väljumis- ja sihtkoht ning vajaduse korral ka tagasisõit,
 - pileti kehtivusaeg;
 - veoteenuse hind.
2. Lõikes 1 osutatud sõidupilet tuleb esitada volitatud kontrolliametniku nõudmisel.

Artikkel 11

Kontroll teel ja ettevõtjate juures

1. Rendi või tasu eest toimuva veo puhul peavad sõidukis olema järgmised dokumendid, mis tuleb esitada volitatud kontrolliametniku nõudmisel: Euroopa Liidu veoettevõtjal ühenduse tegevusloa tõestatud koopia ja Šveitsi veoettevõtjal samalaadne Šveitsi tegevusluba ning olenevalt veoliigist kas luba (või selle tõestatud koopia) või sõiduleht.

Omavalikul toimuvate vedude puhul peab sõidukis olema sertifikaat (või selle tõestatud koopia), mis tuleb esitada volitatud kontrolliametniku nõudmisel.

2. Bussidega rahvusvahelist sõitjatevedu osutavad ettevõtjad võimaldavad teha kõiki kontrollimisi, mille eesmärk on tagada veoteenuste nõuetekohane pakkumine, eelkõige seoses sõidu- ja puhkeajaga.

Artikkel 12

Vastastikune abi ja karistused

1. Lepinguosaliste pädevad asutused osutavad vastastikust abi, et tagada käesoleva lisaga ette nähtud sätete kohaldamine ja selle kontroll. Nad vahetavad teavet määruse (EÜ) nr 1071/2009⁽¹⁾ artikli 18 alusel loodud riiklike kontaktpunktide kaudu.

2. Selle lepinguosalise pädevad asutused, kelle territooriumil on veoettevõtja registreeritud asukoht, tühistavad Euroopa Liidu veoettevõtja ühenduse tegevusloa või Šveitsi veoettevõtja samalaadse Šveitsi tegevusloa, kui selle valdaja:

- a) ei vasta enam kokkuleppe artikli 17 lõikes 1 sätestatud tingimustele või
- b) on esitanud valetavat ühenduse tegevusloa (Euroopa Liidu veoettevõtja puhul) või samalaadse Šveitsi tegevusloa (Šveitsi veoettevõtja puhul) väljastamiseks vajalike andmete kohta.

3. Lubade väljastamisega tegelev asutus tühistab loa, kui selle valdaja ei täida enam tingimusi, mille alusel käesoleva kokkuleppe kohane luba on väljastatud, eelkõige juhul, kui tühistamist nõuavad selle lepinguosalise pädevad asutused, kelle territooriumil on veoettevõtja registreeritud asukoht. Lubade väljastamisega tegelev asutus teavitab viivitamata teise lepinguosalise pädevaid asutusi.

4. Kui veoettevõtja rikub tõsiselt transpordieeskirju või liikluseeskirju, eelkõige sõidukite, sõidu- ja puhkeaja ning artikli 1 punktis 2.1 osutatud paralleelvedude või ajutiste vedude loata teostamise suhtes kohaldatavaid eeskirju, võivad selle lepinguosalise pädevad asutused, kelle territooriumil on veoettevõtja registreeritud asukoht, eelkõige tühistada tema ühenduse tegevusloa (Euroopa Liidu veoettevõtja puhul) või samalaadse Šveitsi tegevusloa (Šveitsi veoettevõtja puhul) või ajutiselt ja/või osaliselt tühistada tema ühenduse tegevusloa (Euroopa Liidu veoettevõtja puhul) või samalaadse Šveitsi tegevusloa (Šveitsi veoettevõtja puhul) tõestatud koopiad.

Selliste karistuste üle otsustatakse vastavalt ühenduse tegevusloa (Euroopa Liidu veoettevõtja puhul) või samalaadse Šveitsi tegevusloa (Šveitsi veoettevõtja puhul) valdaja sooritatud rikkumise tõsidusele ja vastavalt sellele, kui palju tõstatatud koopiaid tal on seoses oma rahvusvaheliste transporditoimingutega.

Selle lepinguosalise pädevad asutused, kelle territooriumil on veoettevõtja registreeritud asukoht, edastavad selle liikmesriigi pädevatele asutustele, kus rikkumised tuvastati, võimalikult kiiresti ning hiljemalt kuue nädala jooksul pärast rikkumise suhtes lõpliku otsuse langetamist teabe selle kohta, kas eespool osutatud karistused määrati. Kui selliseid karistusi ei määrata, esitavad selle lepinguosalise pädevad asutused, kelle territooriumil on veoettevõtja registreeritud asukoht, asjakohased põhjendused.

5. Kui ühe lepinguosalise pädevad asutused on teadlikud käesoleva lisa või autoveoalaste õigusaktide raskest rikkumisest, mille paneb toime mõni mitteresidendist veoettevõtja, edastab see lepinguosaline, kelle territooriumil rikkumine tuvastati, selle lepinguosalise pädevatele asutustele, kelle territooriumil on veoettevõtja registreeritud asukoht, võimalikult kiiresti, kuid hiljemalt kuue nädala jooksul pärast rikkumise suhtes lõpliku otsuse langetamist järgmise teabe:

- a) rikkumise kirjeldus ja kuupäev ning aeg, mil see toime pandi;
- b) rikkumise kategooria, liik ja selle raskusaste ja
- c) määratud ja täideviidud karistused.

Selle lepinguosalise pädevad asutused, kus rikkumine toime pandi, võivad taotleda selle lepinguosalise pädevatel asutustelt, kelle territooriumil on veoettevõtja registreeritud asukoht, et viimased määraksid artikli 4 kohased halduskaristused.

6. Lepinguosalised tagavad veoettevõtjatele nende suhtes vastavalt käesolevale artiklile kohaldatud halduskaristuste peale edasikaebamise õiguse.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1071/2009, 21. oktoober 2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ (ELT L 300, 14.11.2009, lk 51).

*Artikkel 13***Sissekanne riiklikku elektroonilisse registrisse**

Lepinguosalised tagavad, et autoveoalaste õigusaktide raske rikkumine, mille panevad toime veoettevõtjad, kelle registreeritud asukoht on nende territooriumil, ning mille puhul mõni Euroopa Liidu liikmesriigi või Šveitsi pädevad asutused on kohaldanud karistusi, ning samuti Euroopa Liidu veoettevõtja ühenduse tegevusloa või Šveitsi veoettevõtja samalaadse Šveitsi tegevusloa või nende dokumentide tõestatud koopia ajutine või alaline kehtetuks tunnistamine, kantakse riiklikku elektroonilisse autoveo-ettevõtjate registrisse. Sellised registri sissekanded, mis hõlmavad Euroopa Liidu veoettevõtja ühenduse tegevusloa või Šveitsi veoettevõtja samalaadse Šveitsi tegevusloa ajutist või alalist kehtetuks tunnistamist, jäävad andmebaasi vähemalt kaheks aastaks alates tegevusloa kehtivuse peatamise lõppemisest ajutise kehtetuks tunnistamise korral või alates tegevusloa kehtetuks tunnistamise kuupäevast alalise kehtetuks tunnistamise korral.”
